

Так, як було

Ганна Чубач

Так, як було,
Так буде вічно:
Щоразу день чекає ночі.
Уперта гордість чоловіча
Коритись ніжності не хоче.
Та дні дощами переплачуть,
Снігами смуток пересіють.
І знов од радісних побачень
Земля у травні заясніє.
Лише під осінь,
Лиш під осінь
Холодні ночі засумують.
І на моїх сріблястих косах
Твої зіниці заночують...
В любові часто зорі лічать.
А ми несем любов, як горе:
У тебе — гордість чоловіча,
У мене — ніжна непокора.